

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 438/2019
24.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу Кж 450/17 од 16.11.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 2/19 од 28.01.2019. године, у седници већа одржаној 24.04.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу Кж 450/17 од 16.11.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 2/19 од 28.01.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона, **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 189/17 од 19.10.2017. године окривљени АА, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, а трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж 450/17 од 16.11.2018. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу преиначена је пресуда Основног суда у Шапцу К 189/17 од 19.10.2017. године тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршеног кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико окривљени у року провере од годину дана, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени је

обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 2/19 од 28.01.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Вишег суда у Шапцу Кж 450/17 од 16.11.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Слободан Антонић поднео је захтев за заштиту законитости због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9); члана 439. тачка 1) и члана 74. ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати Вишем суду у Шапцу на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, уз образложење да је оптужним предлогом ОЈТ Шабац Кт 63/16 од 03.02.2016. године као радња извршења кривичног дела децидирано опредељен „напад на службено лице“, а да су у изрекама и у образложењу побијаних пресуда наведене, напад и претња као радње извршења предметног кривичног дела, па је на тај начин оптужба прекорачена.

Врховни касациони суд налази да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да оптужба није прекорачена с`обзиром да је изрека побијане правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу Кж 450/17 од 16.11.2018. године идентична диспозитиву оптужног акта Вишег јавног тужиоца у Шапцу Кт 903/13, Кт 63/16 од 03.02.2016. године, насупрот изнетим наводима у захтеву браниоца окривљеног.

Осим тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП уз образложење да је у побијаним пресудама наведено да оштећени није реаговао на претње окривљеног. Одбрана налази да код таквог утврђења суда не може постојати озбиљна претња која је нужна за постојање предметног кривичног дела, а како оштећени нема повреде од напада те је службену радњу извршио до краја јасно је, по ставу одбране, да напад није ни постојао.

Врховни касациони суд је ове наводе у поднетом захтеву оценио као неосноване.

Одредбом члана 323. став 1. КЗ прописано је да кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности чини ко нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности.

Дакле, законодавац приликом прописивања предметног кривичног дела из члана 323. став 1. КЗ, као битно обележје кривичног дела, није предвидео постојање „озбиљне претње“. На даље, чињеница да оштећени ББ конкретном приликом није задобио лаке телесне повреде не указују да се у радњама окривљеног АА не стичу битна обележја кривичног дела из члана 323. став 1. КЗ, будући да доношење лаке телесне повреде представља обележје квалификованог облика овог кривичног дела из члана 323. став 2. КЗ (које окривљеном АА није ни стављено на терет).

У чињеничном опису дела, датом у изреци осуђујуће пресуде Вишег суда у Шапцу Кж 450/17 од 16.11.2018. године, утврђено је, између осталог, да је окривљени АА у наведено време и на наведеном месту у урачунљивом стању и свестан забрањености свог дела „... напао службено лице у вршењу службене дужности градског комуналног инспектора ББ на тај начин што је за време док је оштећени сачињавао решење о коришћењу јавне површине ради продаје сезонских производа на име ВВ, оштећеном упутио речи „шта је лопуžo, хоћеш ли 100 евра да би ми издао решење за друго место, ухватићу те за уво и водати као мајмуна по кафани“, претећи му речима „добићеш батине, поломићу ти кичму“ након чега је оштећеног два пута ударио у пределу десног рамена ...“ чиме су утврђене све чињенице и околности, како објективне које се односе на саму радњу извршења окривљеног а која се састоји у физичком нападу (ударање оштећеног у пределу рамена) као и упућеним вербалним претњама тако и субјективне које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, које представљају законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ. Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног су оцењени као неосновани.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреду права на одбрану окривљеног из члана 74. ЗКП уз образложење да је одбрана захтевала да о седници већа Апелационог суда у Новом Саду буду обавештени окривљени и његов бранилац, а како том захтеву није удовољено уз консатацију у пресуди да по оцени тог суда присуство браниоца и окривљеног не би било корисно, учињена је наведена повреда закона.

Међутим, Врховни касациони суд налази да се у поднетом захтеву само нумерички указује на повреду одредбе члана 74. ЗКП, а суштински се наведеним образложењем указује на повреду члана 447. ЗКП која повреда не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, те је захтев у наведеном делу одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић